

степень: *старъ* — *ра* — *ро*, *стары*; *младъ* — *да* — *до*, *млады*; *голъмъ*, *хубавъ* и пр.

60. — Сравнителната и превъсходителната ставатъ отъ положителната степень, като ѝ са приложатъ откроя частицѣтъ *по* за едната и *най* за другата. Тѣй, *румытъ*: *постаръ*, *помладъ*, *поголъмъ*, *похубавъ*, ще бѣдѣтъ въ сравнителна, а *найстаръ*, *наймладъ*, *найголъмъ*, *найхубавъ* — въ превъсходителна степень.

Примѣры: Отъ сичкѣтъ метальны (руды) златото е *найтежско*. — Отъ двѣ добрини избирай *поголъмата*, а отъ двѣ злины предпочитай *поумѣренната*. — Трандафилътъ е *найревниво* цвѣтъе. — Цариградъ е *найголъмъ* и *найхубавъ* градъ въ Турско. — *Найприлѣжателныйтъ* ученикъ получава и *найпървата* награда.

61. — *Бѣлѣжки*: I. — Степени на сравненіето прѣимать еще дѣйствиелнытъ прилагателны или причастіята, тѣй и нѣкои отъ обстоятелственнытъ какъто и редното числително *първый* — *ва* — *во*. Напр. отъ *смиренъ* — *посмиренъ* и *найсмиренъ*; отъ *горенъ* и *доленъ* — *погоренъ* и *найгоренъ*, *подолень* и *найдолень*; отъ *първый* — *попървый* и *найпървый*; тѣй и отъ *преденъ* — *попреденъ* и *найпреденъ*; отъ *сетенъ* — *посетенъ* и *найсетенъ*.

II. — Качественнытъ прилагателны, безъ сравненіе на качеството имъ, могатъ са представи и въ умалителенъ видъ съ измѣненіе на окончаніето имъ въ *ичкѣ* за ж. р., *ичка* за ж. р., *ичко* за ср. родъ: *бѣличка* — *ичка* — *ичко*; *червеничка* — *ичка* — *ичко*; тѣй и *синичка*, *сухичка*, *здравичка*, *хубавичка*, *голъмичка*, *маничка*, и др.

Подобно и количественнытъ числителны о тѣ едно до петъ; напр. *духаны*: *единъ* и *единичкѣ* — *чка* — *чко*; *два* *ама*, *двама* и *дѣтъ*, *дѣткѣ*; *трима*, *трица* и *три*, *тринкѣ*.

За притежательнытъ прилагателны.

62. — *Притежательнытъ* имена излазятъ обыкновенно отъ съществителнытъ и, споредъ окончаніето си, дѣлятъ тѣ са на двѣ: едны, които окончаватъ на *овъ*, *евъ*,